

Роден е на Петров ден (1864 г.). Баща му, свещеник Константин Дъновски от село Хадърча

(дн. Николаевка, Варненско) възприема съвпадението на раждането с името на Апостола като знак Божи. Синът в зряла възраст става известен с духовното си име Бейнса Дуно. Учениците и последователите му го наричат УЧИТЕЛЯ. В семейството и в училището в гр. Варна е възпитаван в духа на възрожденските традиции. Любознателността му го отвежда в новооткритото в Свищов Арменско методистко училище. Тук се оформя трайния му интерес към различните доктрини за религиите.

Компасът на житейската му съдба сочи Новия свят. На 24 години, с младежка дързост, се отправя към САЩ. Приет е за редовен студент в семинарията Дрю (Медисън, щата Ню Джърси). След дипломирането продължава образованието си в Теологическия факултет на университета в гр. Бостън. Известно време учи и в Медицинския факултет. Отблизо следи обществено-политическия живот в държавата, която твърдо и упорито се е устремила към водеща сила в света. Силно впечатление му прави дейността на Теософското дружество и възгледите на лидера му руската писателка Елена Блаватска (1831 – 1891 г.). Тя ратува за създаването и разпространението на универсална религия. Тази идея е привлекателна. В нейния интелектуален и морален заряд по неповторим начин се преплитат общочовешки ценности: любов, истина, мъдрост. Тя ще бъде пътеводната звезда на завърналия се в България (1895 г.) Петър Дънов.

Родното Черноморие го зове и той се установява във Варна. Основателите на читалище „Петко Р. Славейков“ го привличат за библиотекар-домакин. С присъщото си чувство за обществен дълг приема да работи на „ползароду“... Създава „Общество за повдигане на религиозния дух“ (1897 г.). Издава първата си книга „Наука и възпитание“, в която формулира философските си възгледи, в последствие те стават основа на НОВОТО УЧЕНИЕ. Бейнса Дуно си поставя амбициозната и благородна цел

да създаде училище, което да съчетае теорията с промените на идващия ХХ век. Задълбочено изучава духовното наследство на Орфей, преданията за върховния бог на прабългарите Тангра. Пристрастен е към ранното християнство и към Богомилството в България. Убеден е, че Дървото на живота, колкото повече корени има, дълбоко проникнали в социалните пластове, толкова повече ще бъдат плодето на познанието. Използва християнския символ на Светата

най-висшето творение на природата – ЧОВЕКА. Истината като морална необходимост се явява във взаимоотношенията между хората. Тя изгражда мостове на доверие и уважение. При търсене на истината се изострят сетивата за възприемане на красивото и прекрасното в живота. Тя е сакрална за всеки човек, устремил се към духовно и нравствено усъвършенстване.

МЪДРОСТТА, като дете на разума, не е манна небесна, която може внезапно да се появи,

подвиг. Загрижен за бъдещето, той се надява и вярва, че сътвореното от него ще премине границите на България и ще достигне до милиони хора от всички кътчета на Земята. По примера на апостолите и първите християни той поема тежката и отговорна мисия на УЧИТЕЛЯ. В продължение на повече от четири десетилетия (1900 – 1944 г.) той неуморно организира и провежда събори на Бялото Братство (отначало във Варна и Велико Търново) после и в ре-

гържество в Царството на хармонията и братството на посветените в тайнствата на бъдещата Шеста раса. Свежият въздух, излъчванията на планината – съперница на Олимп, ускоряват трансформацията на енергии, в тези жадуващи здраве и благоденствие „Деца на Природата“.

Тази пасторална, идилична картина, не е била възприемана еднозначно от Българската православна църква и част от обществото. Отправят се остри критики към „сектата Бяло братство“. Членовете му (подигравателно наричани „дъновисти“) БИЛИ ОБВИНЯВАНИ, ЧЕ СЕ ОТКЛОНЯВАТ ОТ КАНОНИТЕ И ДОГМИТЕ НА ОФИЦИАЛНОТО ХРИСТИЯНСТВО...

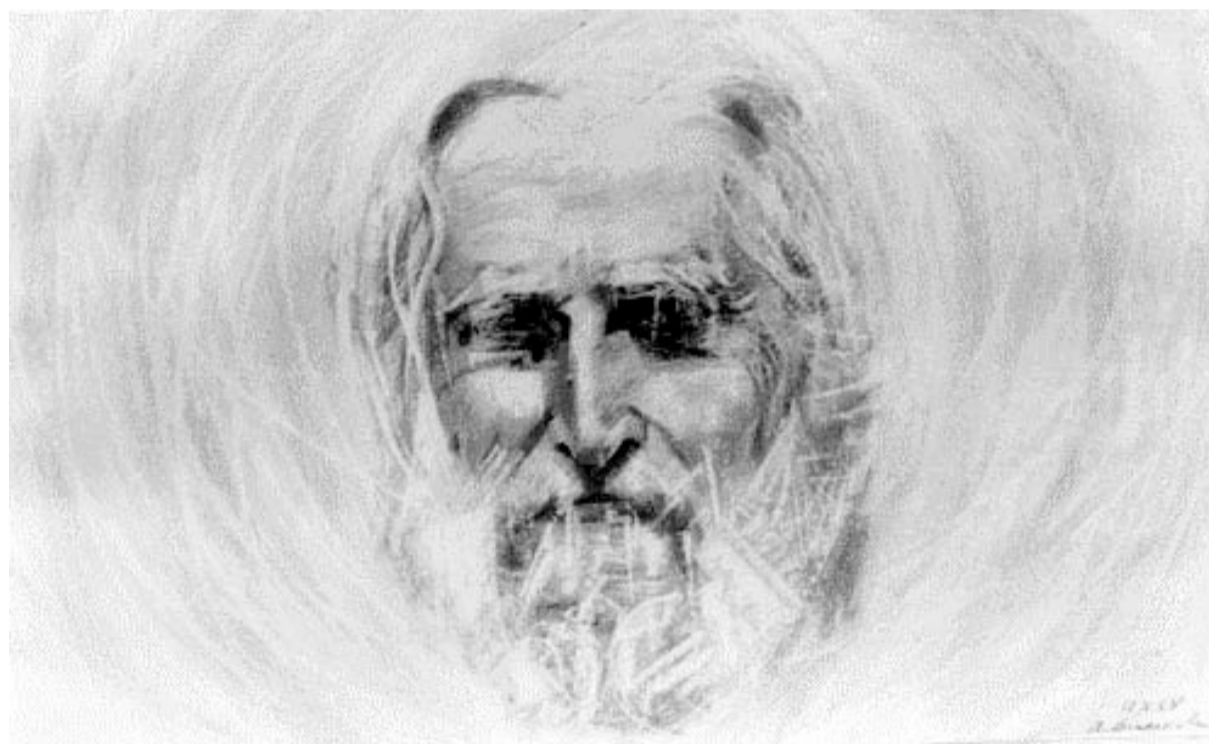
Петър Дънов завършва земния си път на 27 декември 1944 година. Мъката на скърбящите се усилва от неразумното поведение на престаравачи се държавни чиновници. Те не искат да издадат разрешение за погребение на Учителя в духовния център - квартал „Изгрева“ край София. Бързата и авторитетна намеса лично на Георги Димитров (хуманен жест към П. Дънов, укрил работническия трибун при преследване от полицията) – пресича опита за извършване на кощунствено дело... Но за съжаление, примерът му доста бързо се забравя. Агресивни атеисти планират гроба на Учителя да бъде заличен. Само протеста на Ванга и активната намеса на Людмила Живкова предотвратяват срамния замисъл. Тогава видни интелектуалци припомнят думите на великия Айнщайн: „Цял свят се прекланя пред мене, аз се прекланям пред Учителя от България“.

Днес Духовно общество „Бяло Братство“ е официално регистрирано според законодателството на Република България. При допитване от Българската национална телевизия за определяне на „Великите българци“ в класацията, Петър Дънов зае второто място. Изгражда се къща-музей в родната му Николаевка, община Суворово... На всеки 19 август, началото на Космическата година, почитателите от над 40 държави от всички континенти, се събират на традиционна среща край светите места на Рила планина, за да отдадат почит към историческото дело на ДУХОВНИЯ ПАСТИР И МЪДРЕЦ – БЪЛГАРИНА

Петър Дънов.

ДОЦ. Д-Р НА ИСТ. Н. ХРИСТО ГАНЕВ

ВЪЗВИСЯВАНЕ НА ДУХА

Троица. Приемствеността изисква създателят на Новото учение да приеме триединството на Любов, Истина и Мъдрост. Изборът на тези стожери на дълбокохуманната философия на живота не е случаен и произволен. Те са достижения на вековната световна цивилизация.

Всяко разумно човешко същество живее чрез ЛЮБОВТА. Чрез нея се изразяват най-съкровени човешки чувства, мисли към Бога и към ближните. Тя дава сила на ума, облагородява душата и сърцето. Вдъхновява за правене на повече добро на повече хора. Според Дейнса Дуно „... Любовта е силна струя, която отнася всички мътилки и нечистотии от миналото“. И още: „Да посеем семето на Любовта и Радостта, за да поникне Мирът“.

Безспорно факелът на ИСТИНАТА е запален от любовта. Тя дава възможност не само за опознаване закономерностите на света около нас, но и за водене на откровен и честен диалог с

изучи и използва. Тя е стремление, усилие и търсене, изискващо напрежение на ума и всички духовни сили. Нейният носител, човекът, я възприема като най-чудния дар на природата и еволюцията на обществото. Тя е нещо повече от ума, защото по неповторим начин споява неговата мощ с безкористното служене на истината и справедливостта. Нейното благородство е чуждо на хладния ум и безчувственото. Многолика като живота, мъдростта изисква да си поставяме високи цели и да ги постигаме с достойни средства. Ако е вярно библиейското: „В много мъдрост – много печал“, то защо да не приемем, че щастието се носи на крилете на мъдростта? Определят мъдростта като „окото на живота“. От него извира светлина, която открива вратите за изучаване на близки и далечни планети, за търсене и откриване на космическия разум.

Създадено от Петър Дънов, НОВОТО УЧЕНИЕ е духовен

дица селища на родината. Пред многобройни почитатели изнася хиляди беседи и сказки.

Мнозина смятат, че ПАНЕВРИТМИЯТА е венеца на творческите усилия на Учителя. Учениите твърдят, че материята в Космоса е организирана на принципа на хармоничните, ритмични трептения на частиците. Може да приемем, че в микроскопичната човешка клетка е заложен ритъм на безкрайния Космос. Паневритмията е единство на три органично свързани съставки: движение (свещен танц), звук (музика-композирани от Бейнса Дуно) и слово (произнасяне на подходящи молитви и беседи). Времето за провеждане на тези чудесни спектакли – от 22 март до 22 септември. Изборът на летен лагер е изключително успешен – платото край езерото „Бъбрека“ в Рила планина. Посрещането на изгрева на слънцето; божествената музика и ритмиката на танцуващите в кръг двойки; прочувствените молитви са